

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: E. R.
e. č. X
st. přísl. X
doručovací adresa: X

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2020, č. j. OAM-408/ZA-ZA11-ZA05-2020,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2020, č. j. OAM-408/ZA-ZA11-ZA05-2020 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo pro nepřípustnost rozhodnuto o zastavení řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o azylu“ nebo „AZ“).

II. Napadené rozhodnutí

2. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval dosavadní průběh řízení. V této souvislosti zdůraznil, že žalobce podal dne 15. 7. 2020 již druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Konkrétně žalovaný odkázal na rozhodnutí ze dne 22. 4. 2020, č. j. OAM-788/ZA-ZA11-2019 (dále jen „předcházející rozhodnutí o MO“), které nabylo právní moci dne 2. 3. 2020.
3. Žalobce poskytl dne 23. 7. 2020 údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany a sdělil, že se narodil v obci Gedebej na území Ázerbájdžánu. Hovoří ázerbájdžánsky a turecky. Dle náboženského přesvědčení je deistou. Je svobodný a bezdětný. Měl uděleno české vízum. Vlast opustil v lednu 2019 letecky nejprve do Maďarska, odkud pokračoval přes Prahu do Německa, kde podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Proto byl v dublinském řízení vrácen do ČR. Nemá cestovní doklad. Jeho zdravotní stav je dobrý. Do vlasti se nechce vrátit kvůli svým osobním a psychickým problémům. Tyto důvody uváděl žalobce i v rámci předchozího řízení o udělení mezinárodní ochrany.
4. Žalovaný uvedl, že v předmětném řízení nebyl se žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, neboť žalovaný neshledal tento úkon jako nezbytný a jde o opakovanou žádost. Vycházel tedy ze spisového materiálu předchozího řízení vedeném pod sp. zn. OAM-788/ZA-ZA11-2019 a dále z informací, které shromáždil ohledně situace v zemi původu žalobce (zpráva MZV USA o dodržování lidských práv v roce 2019 ze dne 11. 3. 2020, Zprávy IOM – Údaje o zemi, Ázerbájdžán, Informace OAMP – Ázerbájdžán – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 25. 5. 2020, Zpráva ČTK – Konflikt na hranici Arménie a Ázerbájdžánu už má nejméně 13 obětí ze dne 14. 7. 2020).
5. Žalovaný dle odkázal na relevantní ustanovení § 11a odst. 1 ve spojení s ustanovením § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Dále žalovaný odkázal na prvotní rozhodnutí ze dne 24. 2. 2020, jímž žalobci neudělil mezinárodní ochranu. Žalovaný provedl srovnání důvodů předmětné žádosti s důvody prvotní žádosti, o níž bylo rozhodnuto prvotním rozhodnutím. Žalobce jako důvod své žádosti uvedl, že mu nebylo umožněno nastoupit vojenskou službu, měl osobní důvody k vycestování a nesouhlasil s obecnými podmínkami a způsobem života v Ázerbájdžánu. Uvedl obavu z ohrožení v případě návratu a neblahý vliv na svou psychiku v případě návratu do vlasti.
6. Po posouzení důvodů žalovaný uvedl, že jsou naprosto stejné jako v první žádosti. Z informací o zemi původu navíc nevyplývá, že by v Ázerbájdžánu došlo k zásadním změnám stran obecné politické a bezpečnostní situace, které by odůvodňovaly opětovné posouzení žadatelovy žádosti. Napjatá situace mezi Arménií a Ázerbájdžánem se projevuje pouze v blízkosti linie dotyku mezi ozbrojenými složkami obou zemí v souvislosti s konfliktem o oblast Náhorního Karabachu nebo v pohraničí obou zemí. Žadatel se může vyhnout případnému ohrožení, které z napjaté situace mezi oběma státy vyplývá tím, že nebude v blízkosti těchto oblastí pobývat. Pokud bude žalobce po návratu do vlasti dbát na řádné vyřízení osobních dokladů, nebude se

jeho situace lišit v přístupu ke zdravotní péči, pracovnímu trhu, bydlení nebo sociální péči.

7. Z uvedených důvod žalovaný uzavřel, že opakovaná žádost žalobce je nepřípustná, a proto zastavil řízení ve smyslu ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu.

III. Žaloba

8. Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí z následujících důvodů. Podle jeho názoru žalovaný porušil pravidla vedení správního řízení, a to jednak tím, že nedostatečně zjistil skutkový stav věci a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.
9. Žalobce uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné, a to z následujících důvodů. Podle jeho názoru se situace v zemi původu zhoršuje a politický systém neumožňuje žalobce žít v zemi původu. Žalobce trpí psychickými problémy a domnívá se, že žalovaný nedostatečně zhodnotil informace o zemi původu.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

11. Ve svém vyjádření ze dne 15. 10. 2020 žalovaný uvedl, že v případě žalobce se jedná o opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Tu první podal žalobce dne 3. 9. 2019 pod č. j. OAM-788/ZA-ZA11-2019. Žalovaný po důkladném posouzení azylového příběhu žalobce a zpráv o zemi původu rozhodl dne 24. 2. 2020 o neudělení mezinárodní ochrany.
12. Žalobce žádné nové skutečnosti neuvádí a svou opakovanou žádost opírá o stejné důvody, jako žádost první. Žalovaný poté ani podle nashromážděných zpráv o zemi původu neshledal v Ázerbájdžánu žádnou výraznou změnu stran politické a bezpečnostní situace, která by odůvodňovala nové, meritorní posouzení žalobcovy opakované žádosti.
13. Žalovaný též konstatuje, že žalobní body jsou pouze obecným vyřčením nesouhlasu se závěry žalovaného, aniž by tyto byly ze strany žalobce jakýmkoli způsobem podloženy a konkretizovány. Žalovaný z těchto důvodů navrhuje, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené v ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu.
15. Krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek usnesením ze dne 20. 10. 2020, č. j. 33 Az 54/2020 – 17, které nabylo právní moci dne 26. 10. 2020.
16. Jelikož žalobce nesouhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení ústního jednání, bylo ve věci nařízeno soudem jednání na den 15. 2. 2022. Jednání proběhlo v neomluvené nepřítomnosti žalobce a za účasti žalovaného. Při jednání krajský soud shrnul obsah napadeného rozhodnutí, žaloby a vyslechl přednes vyjádření žalovaného. Poté konstatoval obsah správního spisu žalovaného.
17. Krajský soud zjistil, že ve **správním spisu** jsou založeny listiny odkazované žalovaným v napadeném rozhodnutí. Jde o poskytnutí údajů k žádosti ze dne 23. 7. 2020, kopie

spisu k žádosti ze dne 3. 9. 2019 (zejm. poskytnutí údajů k žádosti ze dne 6. 9. 2019, pohovor téhož dne a prvotní rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany ze dne 24. 2. 2020).

18. Z těchto podkladů je patrné, že žalobci ze zdravotních důvodů nebyl povolen nástup vojenské služby. Žalobce se nepřestěhoval jinam, protože nesouhlasí s podmínkami v Ázerbájdžánu. Žalobce uvedl, že naposledy žil v Baku až do svého odjezdu z vlasti. Podle názoru žalobce v Ázerbájdžánu není svoboda projevu, ale konkrétní důvody obav z návratu neuvedl.
19. Ve spisu jsou založeny zejm. zprávy Ázerbajdžán – bezpečnostní a politická situace v zemi (květen 2020), Ázerbajdžán – údaje o zemi – Mezinárodní organizace pro migraci IOM (květen 2020), dále Zpráva o dodržování lidských práv v roce 2019 – Ázerbajdžán, zpráva ČTK o konfliktu na hranici Arménie a Ázerbájdžánu – oblast Tavuš (14. 7. 2020).
20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
21. Žaloba **není důvodná**.
22. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu platí, že: *„Řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.“*
23. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu dále platí, že: *„Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.“*
24. V této souvislosti je v ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu stanoveno, že: *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.“*
25. Z dotčených ustanovení zákona o azylu jednoznačně vyplývá, že za přípustnou lze považovat opakovanou žádost o mezinárodní ochranu pouze za předpokladu, že jsou žadatelem uvedeny nebo jinak zjištěny nové skutečnosti nebo zjištění, avšak pouze při kumulativním splnění dalších dvou výše uvedených podmínek.
26. V případě žalobce je zřejmé, že jeho azylový příběh je stále tentýž. Důvody k opuštění vlasti, které uvedl v prvotním řízení, zopakoval i ve své druhé žádosti. Tvzení o možné psychické újmě v případě potenciálního návratu do vlasti nebylo žalobcem nijak zdůvodněno. Úsudek žalovaného byl tedy zcela správný, neboť v případě opakované žádosti žalobce nelze nové důvody na bázi jeho tvrzení shledat. Ani z okolností vývoje situace v zemi původu takové indicie neplynou. Za této situace lze vycházet z toho, že tyto důvody byly dostatečně posouzeny žalovaným v jeho prvotním rozhodnutí ze dne 24. 2. 2020.

27. Pokud se týká namítaného nedostatečného hodnocení situace v Ázerbájdžánu, krajský soud považuje za rozdílné od žalobce za dostatečné, pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí zrekapituloval závěry učiněné v předcházejícím rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany a současně odkázal na opatřené aktuální zprávy o zemi původu, které byly do správního spisu založeny, a ze kterých pouhým srovnáním bez pochybností vyplývá, že žádná změna bezpečnostní situace v oblasti posledního pobytu žalobce ve vlasti v roce 2019 (hlavní město Baku) od skončení předcházejícího řízení nenastala. Uvedený závěr ostatně žalobce během správního řízení ani v žalobě nijak nezpochybnil.
28. Co se týká žalovaným zmíněného napětí mezi Arménií a Ázerbájdžánem, je pravdou, že v roce 2020 došlo k ozbrojenému konfliktu, který však již skončil, a to vítězstvím Ázerbájdžánu. Žalobce se však o tomto konfliktu a jeho případném vlivu na jeho postavení v případě návratu do vlasti vůbec nezmiňuje. Ani krajský soud se vzhledem k žalobcem tvrzeným skutečnostem nedomnívá, že by se ho následky proběhlého konfliktu měly jakkoliv dotknout. Válka s Arménií skončila v listopadu 2020 a od té doby k dalšímu ozbrojenému střetu dvou sousedních států nedošlo.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

29. Z uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako nedůvodnou.
30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. února 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce